

"בשמחת תורה, שנינו עלינו על מדים, קפצנו כל אחד לבסיס אחר, עם הרבה בלבול וידיעה אחת ברור: צריך לצאת ולפעול"

סמלת במיל' שני פרינץ, בת 21, תושבת בית עזרא
ראש צוות פינוי בתים שנפגעו בעוטף עזה, בוגרת אולפנת גבעת שמואל ומכינת לפידות

אירוע שהשפיע עלייך בשנה האחרונה?

נפילתו של חבר שלנו בדרום לבנון, רס"ל אור מנצור הי"ד, לוחם באגוז, שהקריב את חייו למען עם ישראל. בימים אלו פועלים להנצחת אותו במישור הלאומי, אבל גם במישור האישי - אני וא' פתחנו עסק לכיפות בזמן השירות הסדיר, ואחרי שאור נפל היה לנו ברור שנקדיש אותו להנצחתו. אנחנו מנסים 'להאיר את אורו', ואמן שאורו ימשיך להאיר בנו.

מי הוא מקור כוח עבורך? בעלי היקר, א'. אנחנו נשואים גם לצה"ל, אבל קודם כול זה לזה.

א', איך אתה חווה את השירות שלה מאז 7.10?
חוויתי ממנה בעיקר רצון גדול ותסכול על חוסר היכולת לעשות יותר. חודשים ארוכים הייתי בלחימה בעזה, והיינו זמינים מעט מאוד, אז ניסינו לחזק זה את זה מרחוק - כל אחד בשליחות שלו.

על אילו כלי התמודדות הייתם ממליצים לחיילות?
זו המלצה לכל עם ישראל, לא רק לחיילות. לנסות תמיד להסתכל על התמונה הרחבה. אנחנו בתקופה קשה, ולא תמיד ברור אם יש תמונת ניצחון, אבל עם ישראל הוא עם נצחי שכל מי שקם להשימיו - בסוף לא נשאר. כשמתנהלים ביום-יום בשירות צבאי או באזרחות מתוך שליחות ומסירות, בונים חיים חזקים יותר מכל איוב.

צילום: אריק סולטן

שני עם בעלה א'

את הדרך שבה כולנו רואים את חיינו, אבל כשאתה נמצא בתוך המערכת הצבאית בזמן מלחמה - הכול מקבל משמעות אחרת. הרצון הוא עצום - להשפיע, לעשות, לפעול - אבל זה לא תמיד מתאפשר. בצבא יש תפקידים מסודרים, והמסגרת לא תמיד מאפשרת לעסוק במשהו אחר. זה היה מתסכל, כי לפעמים הייתה תחושה שיכולתי לעשות הרבה יותר. למדתי עם הזמן להבין שהמשמעות היא גם בדברים הקטנים, שאולי היא לא תמיד מורגשת בהם מיד, אבל הם חלק ממהו גדול יותר. צה"ל הוא מערכת ענקית, שממשיכה לפעול ולנסות לשמר שגרה, גם בימי לחימה. החוכמה היא לדעת לתת את החלק שלי בתוכה - ולהיות שלמה עם זה.

של החלונות ויצאנו לתצפית קרובה. א' הקדים אותי והספיק לראות את כל השמיים צבועים בשחור. ברגע הזה גם נשמעה אזעקה. חזרנו הביתה בריצה, ולאחר כמה דקות יצאנו לבית הכנסת. א' לקח את הטלפון וכבר בדרך קיבל שיחת הקפצה מהמפקד שלו. כשעה אחר כך גם אני קיבלתי שיחה דומה. שנינו עלינו על מדים, נפרדנו בתחנת הקפצה ביישוב סמוך, ומשם כל אחד יצא לבסיס אחר. זה היה רגע של בלבול מוחלט, עם הבנה חלקית בלבד למה שקורה - אבל עם ידיעה אחת ברורה: צריך לצאת ולפעול.

המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד באור אחר?
אני מאמינה שהמלחמה שינתה

מה את עושה בצבא?

שירתי שנתיים בסדיר שהסתיימו באוגוסט האחרון, ומיד אחר כך התגייסתי למילואים לארבעה חודשים. בשנה הראשונה של השירות הסדיר שירתתי כמדריכת טיולים במסגרת תפקיד שנקרא "מורה חיילת ירוקה". בשנה השנייה של השירות הייתי מדריכת ניווטים בסירת חרוב. בשירות המילואים תפקדתי כראש צוות פינוי הבתים שנפגעו בעוטף ישראל בשבת השחורה.

איך החלטת להתגייס?

ההחלטה להתגייס התקבלה במהלך השנה במכינה. שם היה מקום אמיתי להתלבטות אישית בין גיוס לשירות לאומי, ולבסוף בחרתי להתגייס. גם בתוך השירות עצמו נדרשו החלטות נוספות - אחרי חצי שנה התחתנתי עם א', וזה היה רגע שבו יכולתי לבחור להשתחרר, אבל עבורי היה ברור שאני ממשיכה לשרת. אני מאמינה שמי שיכולה להתגייס - צריכה להתגייס, ובמיוחד מי שמאמינה ביכולות שלה. יכולות כמו תחקור, ניהול, ניווט, מחשבים ועוד - עשויות להיות רלוונטיות מאוד בצבא. יש הרבה מקומות להיות בהם משמעותיים.

איפה היית ב-7.10?

בשמחת תורה היינו בבית שלנו. א' בדיוק סיים את ההכשרה שלו כלוחם נח"ל, ואני הייתי בתפקיד השני שלי בסירת חרוב. בבוקר שמענו רעשים חזקים וחשנו רעידות